

Bilaga 3

Dnr 006-319-2009

Yttrande angående remissen om Policy för samverkan och samordning av insatser för vuxna personer med utvecklingsstörning

Handikapprådet har inte något sammanträde under den föreskrivna remisstiden. Detta yttrande har därför skrivits av rådets ordförande och kommer att anmälas på rådets första möte i höst, den 2 september.

Sammanfattning

Förslaget till policy tillstyrks i allt väsentligt. Samverkan måste innefatta också kommunens och landstingets olika delar. Särskilt betonas behovet av samverkan mellan den s.k. handikappomsorgen och socialpsykiatrin.

Följande avvikande synpunkt framförs: Brukaren och dennes företrädare måste delta som en aktiv part i samverkan. Den bör om möjligt vara en integrerad del i en individuell planering.

Frågan om möjligheterna att komplettera redan ingångna avtal med privata utförare med en samverkansskyldighet måste klarläggas, om policyn ska få något riktigt genomslag under de närmaste åren.

I den årliga uppföljningen av policyn måste handikapprörelsen erfarenheter tas tillvara. Personer med lindrig utvecklingsstörning och svagbegåvade måste omfattas av policyn, vare sig de anses tillhöra LSS' personkrets eller inte.

Handikapprådets synpunkter

De flesta personer med utvecklingsstörning är beroende av insatser från flera håll för att kunna leva ett gott liv. Därför är det självklart att samverkan och samordning mellan alla berörda är något positivt och i själva verket helt nödvändigt. Idag är bristerna stora. De återfinns inte bara mellan kommunala och landstingskommunala verksamheter, utan också de kommunala verksamheterna sinsemellan. Särskilt markant är det mellan den s.k. handikappomsorgen och socialpsykiatrin. Därför är det detaljerade förslaget till tillvägagångssätt utmärkt men det måste beaktas också de kommunala insatsgivarna emellan.

Det påpekas att en samordning av insatserna kan ingå som en del i en individuell plan, IP, enligt LSS. Idag är det få personer som har sådana planer. Det brister i kunskaper om deras betydelse såväl bland de s.k. brukarna som bland handläggare och annan personal. Också andra skäl finns till att instrumentet inte används i någon större utsträckning. Föreningen för Utvecklingsstörda Barn, Ungdomar och Vuxna i Stockholm har nyligen fått medel från Allmänna arvsfonden för att tillsammans med ett antal andra handikappföreningar och samarbetsorganet HSO genomföra ett projekt i syfte att kartlägga svårigheterna och söka sätt att övervinna dem. Särskild uppmärksamhet ska

ägnas personer med annan etnisk bakgrund än svensk. Det är angeläget att det sker en samverkan mellan projektet och genomförandet av rubricerade policy.

Av förslaget att döma tycks man tänka sig att samverkan och samordning ska ske utan den berörda brukarens deltagande, när väl denne har gett sitt tillstånd. Det är inte ett acceptabelt tillvägagångssätt. Det önskvärda är att samverkan och samordning blir en integrerad del i en individuell planering, men även i de fall en IP inte upprättas måste brukarens redovisning av sina behov och önskemål stå i centrum. Denne måste själv få möjligheter att närvara i all planering som gäller honom eller henne.

Att alla utförare, kommunala såväl som privata, ska åläggas en samverkansskyldighet är givetvis nödvändigt. Skyldigheten ska läggas fast i avtal mellan staden och privata utförare. Ett orosmoment är de många avtal som redan har träffats och som inte innehåller något sådant krav. Är det inte möjligt att komplettera ett gällande avtal blir samverkansambitionerna för lång tid inte möjliga att realisera.

Policydokumentet ska följas upp och revideras årligen. I det arbetet måste givetvis handikapprörelsens erfarenheter tas till vara.

Avslutningsvis kan nämnas att socialtjänstförvaltningen och Stockholms läns landsting nyligen har avslutat projektet Samordnade insatser för vuxna med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar. Det har bedrivits i några stadsdelsförvaltningar i sydvästra Stockholm. Från det projektet finns erfarenheter att hämta när rubricerade policy ska sättas i sjön.

En grupp personer som löper stor risk att hamna mellan stolarna i samverkansarbetet är lindrigt utvecklingsstörda och svagbegåvade, dvs. personer som inte alltid anses tillhöra LSS' personkrets men som har behov av insatser från flera håll. Neuropsykiatrisk problematik förekommer t.ex. ganska ofta bland dem. Handikapprådet anser att också dessa personer måste omfattas av den nu föreslagna policyn.

Stockholm den 21 augusti 2009

Ingrid Dalén
Handikapprådets ordförande